

Sis caminades pels Dolomites (Trentino-Südtirol) Itàlia

Dates: 10-16 juliol 2019

Km totals: 69.88 Hores totals: 36.50 Desnivells totals: +3.325m -5.227m

Participants (2): Meli Carrilero, Lluís Díaz

A l'estiu de 1991 consta la primera ressenya del nostre Grup als Dolomites, la zona alpina avui italiana de fesomia, geologia i història singulars, paradís de les vies ferrades. Vint-i-vuit anys després, anem nosaltres a descobrir per primera vegada aquest massís, Patrimoni Mundial Unesco i que per diverses raons sempre havíem ajornat. Els consells de l'amic JM Badia, gran coneixedor de la zona, ens han facilitat fer sis recorreguts per senders sense complicacions i molt recomanables. Primer prenem com a base Cortina d'Ampezzo i ens

3 Cime di Lavaredo

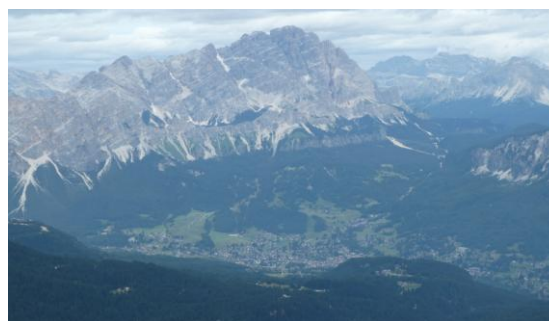

Refugi Locatelli

estrenem amb el tomb a les 3 Cime di Lavaredo, lloc emblemàtic i històric de l'escalada de dificultat en la seves cares nord. La ruta parteix del refugi Auronzo, a 2.320m, on es pot arribar en cotxe per carretera de peatge. L'itinerari és clar, només cal seguir el riu de gent de totes les edats que el fan. Els mapes i rètols indicadors numeren acuradament els senders, passem els refugis Lavaredo i Locatelli amb terrasses plenes a vessar, amb uns serveis de restauració que fan enveja i aprofitem el dia assolellat per fer bones fotos de l'espectacular paisatge alpí, amb els grups Tofane i Cadini a l'horitzó.

Grup 5 Torri

Cortina i el Cristallo sota la pluja

Al Piàn dei Menis, prop del Passo Falzarego, a l'oest de Cortina, comença el sender 440 que puja al refugi Nuvolau, a 2.413m. Primer per bosc verd, frescal

i solitari, després pel típic pedregar dolomític que a l'hivern acull pistes d'esquí. El refugi està situat en plena cresta, sols es pot continuar per una via ferrada que baixa. Dinem i retornem passant pels refugis Averau i Scoiattoli, on arriben sengles telefèrics que aboquen molta gent caminadora. El dia és amenaçador i la tornada rodejant el grup de roques anomenades 5 Torri acabarà amb pluja, que guarneix l'ampli paisatge del massís del Cristallo sobre el nucli de Cortina.

Grup Sassolungo (Langkofel)

Friedrich August weg

El temps insegur ens convida a canviar de lloc, anem a l'oest, a la Val di Fassa, una autèntica sorpresa per a nosaltres, amb paisatges magnífics. El telefèric del Col Rodella ens puja al peu del massís de Sassolungo, el sender Friedrich August Weg planeja sota un cel amenaçador pels refugis Sandro Pertini i més endavant el Sasso Piatto (Plattkofel). La pluja ens obliga a aixoplugar-nos-hi. Dinem salsitxa amb pa i formatge que el mateix guàrdia i la seva família de parla alemanya elaboren i tot seguit prenem el sender que baixa cap al refugi Micheluzzi i la Val Duron en una llarga tornada a Campitello di Fassa, on tenim l'allotjament. A l'endemà, des de Vigo di Fassa, el telefèric del Catinaccio puja fins el refugi Ciampedie. El sender-pista 540, també amb molta gent, passa

Complex del refugi Gardeccia

Grup Catinaccio des de Passo Principe

pel refugi Gardeccia, on es queden a passar el dia la majoria, i s'enfila cap el refugis Preuss i Vaiiolet, sota mateix de les impressionants agulles del mateix nom. Nosaltres volem arribar dalt de tot i seguim fins el final de la vall, el Passo Principe, a 2.601m. Fa vent i fred, dinem a l'atapeït interior i encabat baixem per agafar el sender 541 que remunta el vessant est de la vall oferint esplèndides panoràmiques des de dalt. La tarda avança i la tornada es fa llarga, passem alguna tartera descomposta i arribem just al telefèric.

El Piz Boé, de 3.162m, és el punt culminant del grup Sella, muralla ciclòpia que s'alça sobre el Pass Pordoi, més amunt de Canazei, el bonic centre turístic de la Val di Fassa. El telefèric de Sass Pordoi puja 600m fins la Forcella Pordoi, on el refugi del mateix nom serveix de punt de sortida per l'ascensió al pic, visible perfectament. Un riu de gent con altres dies s'enfila pel sender que zigzagueja pel vessant rocallós, on uns cables i esglaons asseguren alguns passos fàcils. El dia és tapat i amenaçador. Al cim, sorprenentment, trobem un refugi, la

Piz Boé des del telefèric

Cim del Piz Boé

Capanna Piz Fassa, amb la terrassa concorreguda com una platja a l'estiu i el restaurant a ple rendiment. Un gran reflector pla de microones treu més encant a l'indret. Mengem quelcom, fem les fotos i baixem. Seguint al nord, el sender es despenja pel pedregar, amb escales de fusta i caramells de glaç a les parets. El refugi Boé ocupa el coll on canviem de ruta i tornem entre congestes fins el telefèric, mentre una mica de neu granulada es despenja dels núvols.

Canazei, centre de la Val di Fassa

Museu Messner a Bolzano

Fugint de la pluja, canviem de plans i anem a Bolzano (Bozen) la capital del Südtirol que fa 100 anys pertanyia a l'imperi austrohongarès. Al castell Firmiano hi ha un dels sis Museus Messner, molt interessant. Dormirem a Madonna di Campiglio, als Dolomites de Brenta. Avui, viatjar amb cotxe per Europa es molt més fàcil que fa vint anys, amb el Google Maps i el Booking al mòbil no hi ha problemes en trobar qualsevol lloc, es pot improvisar i no cal fer reserves prèvies d'allotjament. El darrer dia, des de Campo Carlo Magno, a 2km al nord de Madonna, el telefèric ens puja al Passo Grosté, a 2.437m on hi ha el refugi A. Stoppani. El sender 316 planeja entre el rocam, molta gent una altra vegada,

Refugi Tuckett

Sender Breitei concorregut

no n'estem acostumats, aquí hi ha molta més afició que a casa nostra. Els refugis Tuckett i Sella dominen la vall. Més endavant una bifurcació molt senyalitzada com totes, ens permet remuntar la veïna vall Breitei Alta, un itinerari espectacular de grans espais, fins el refugi Breitei. Renunciem a pujar al refugi Alimonta pels núvols. De baixada visitarem el nou sender de les cascades abans del refugi Vallesinella, on un bus ens retorna al cotxe.

Informació als senders

Cascada Vallesinella

Més detalls a: <https://ca.wikiloc.com/wikiloc/spatialArtifacts.do>

Val Breitei Alta i Cima Tosa